

ผลของโปรแกรมการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศโดยแกนนำกลุ่มเพื่อนเพื่อ
ป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณทิต (สาธารณสุขศาสตรั)

สาขาวิชาเอกการพยาบาลสาธารณสุข

บัณทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2556

Copyright by Mahidol University

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

ผลของโปรแกรมการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศ โดยแกนนำกลุ่มเพื่อน เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

SEXUAL COMMUNICATION SKILL DEVELOPMENT PROGRAM BY PEER LEADERS TO PREVENT SEXUAL RISK BEHAVIOR AMONG EARLY FEMALE ADOLESCENTS

บุญรักษา ญาณสาร 5336163 PHPH/M

วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร) สาขาวิชาเอกการพยาบาลสาธารณสุข

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อภาพร เฝ้าวัฒนา, Ph.D.(NURSING), สุธรรม นันทมงคลชัย, ปช.ด. (ประชากรศาสตร์), นฤมล เอี่ยมฉีกุล, Ph.D.(NURSING).

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศโดยแกนนำกลุ่มเพื่อนเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 33 คน และโรงเรียนกลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 35 คน ระยะเวลาในการศึกษา 14 สัปดาห์ เป็นระยะทดลอง 5 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 9 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent t-test, Paired t-test, ANCOVA และ Repeated Measure one-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองและระยะติดตามผล กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความสามารถตนเองในการยืนยันในความคิดเห็น การปฏิเสธ และการต่อรองเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .05$) ในระยะติดตามผลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างจากก่อนการทดลองแต่ไม่แตกต่างกับกลุ่มเปรียบเทียบ ($p\text{-value} > .05$) และมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .001$)

การจัดโปรแกรมการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศโดยแกนนำกลุ่มเพื่อนเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถเพิ่มความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความสามารถตนเองในการยืนยันในความคิดเห็น การปฏิเสธ และการต่อรองเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ ส่งผลให้นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้

คำสำคัญ : ทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศ / แกนนำกลุ่มเพื่อน / พฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ / นักเรียนหญิง

SEXUAL COMMUNICATION SKILL DEVELOPMENT PROGRAM BY PEER LEADERS TO PREVENT SEXUAL RISK BEHAVIOR AMONG EARLY FEMALE ADOLESCENTS

BOONRAKSA YANASAN 5336163 PPH / M

M.Sc. (PUBLIC HEALTH) MAJOR IN PUBLIC HEALTH NURSING

THESIS ADVISORY COMMITTEE: ARPAPORN POWWATANA, Ph.D., SUTHAM NANTHAMONGKOLCHAI, Ph.D. (DERMOGRAPHY), NAREUMON AUEMANEEKUL, Ph.D.

ABSTRACT

The purpose of this quasi – experimental study was to examine the effect of a sexual communication skill development program by peer leaders to prevent sexual risk behavior among early female adolescents. The sample included mattayomsuksa students from 2 schools in Chiangmai Province. One group was the experimental group with 33 female students, and the other was selected as the comparison group with 35 female students. This study was conducted over a period of 14 weeks with an intervention period of 5 weeks and a follow up periods of 9 weeks. Data were collected by self-administered questionnaires. Statistical analysis was performed by using percentage, mean, standard deviation, independent t-test, paired t-test, ANCOVA and Repeated Measure one way ANOVA.

The result indicated that, after intervention and follow up period, the experimental group had significantly higher mean score of knowledge, self efficacy in affirming opinion, refusing and negotiation in order to avoid sexual risk behaviors (p -value $<.05$). At the follow up, the experimental group had a different mean score of prevention sexual risk behaviors when compared to before experiment, but it did not differ when compared to comparison group (p -value $>.05$). In addition, the experimental group had significant higher mean score of knowledge than the comparison group (p -value $<.001$).

A sexual communication skill development program by peer leaders to prevent sexual risk behavior among early female adolescents had some effect on increasing knowledge and self efficacy in affirming opinion, refusing and negotiation in order to avoid sexual risk behaviors and prevention of sexual risk behaviors.

KEY WORDS : SEXUAL COMMUNICATION SKILL / PEER LEADER / SEXUAL RISK BEHAVIOR / EARLY FEMALE ADOLESCENTS

235 pages